

2018. OKTÓBER-DECEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 15. ÉVFOLYAM 10-12. SZÁM

„MÉG EZ ESZTENDŐBEN”

(Lk 13,7)

A 2018-as esztendő is lassan besorol a történelembe, csak napok kérdése. „Továtűnik, mintha repülnénk.” (Zsolt 90,10) Valaki pár napja azt mondta, „úgy felgyorsult az idő, hogy egy esztendő szinte csak egy hónapnak tűnik.” Ha pozitív dologra várunk, lassan múlik, néha meg ránk tör drámai gyorsasággal, váratlanul, hirtelen.

Az Úr Jézus példázatában a gazda három évig kereste hiába a gyümölcsöt a fügefán, mire elhatározta, ki kell vágni. A vincellér kért még egy kegyelmi évet: „hagyj békét neki, még ez esztendőben!”

2018 is egy kegyelmi év volt, első vagy harmadik, huszadik, ötvenedik, hatvanadik, vagy épp hetvenedik, de az is lehet, hogy az utolsó. Ahány

évesek vagyunk, annyi kegyelmi év! Mikor fordult termőre az életünk? Akkor, amikor a Gazda már elvárta volna a gyümölcsöt, ami vagy volt, vagy nem. Ha nem, egymás után kaptuk az újabb és újabb kegyelmi éveket. De egyszer elfogy a türelem: „Vágd ki, miért foglalja a földet hiába haszontalanul!”

A hívő ember nem lehet szép lombú díszfa! A hívők gyülekezete gyümölcsöskert. Kevés a lomb, gyümölcs kell.

Míg ezeket a sorokat rovom, eszembe jutott édesanyám egyik éneke, amit az 1950-es években írt, és gyakran énekelt akkor, főzés vagy takarítás közben. Pontosan emlékszem a dallamra és a szövegre egyaránt. Ide írom:

Gyümölcsöt keres Jézus

*Megváltód gyümölcsöt keres terajtd.
Nézi, hogy kincseit hogyan forgattad,
Hozott-e valamit?
Harminc, vagy százannyit?...*

Megváltód keresi, van-e gyümölcs?

*Szeretet gyümölcsét keresi rajtad.
Szeretet magvait oly bőven kaptad,
Termett-e valamit?*

Harminc, vagy százannyit?...

Megváltód keresi, van-e gyümölcs?

*Öröme kellemes gyümölcsét kéri;
„Örömet oly sokszor adtam én néki,
Hozott-e valamit?*

Harminc, vagy százannyit?...”

Megváltód keresi, van-e gyümölcs?

*Türelem, békesség-gyümölcs mért késik?
Jóság és szelídség miért nem érik?
Megváltód keresi...
Hiába keresi,
Tovább megy búsan Ő: „Nincs itt gyümölcs”.*

*„Hiába öntöztem, gondoztam, váltig,
Gyümölcs a lomb közül mégis hiányzik”.
Megváltód keresi,
Hiába keresi,
Tovább megy búsan Ő: „Nincs itt gyümölcs.”*

*„Hiába hullattam Golgotán vérem?
Érette hiába, hiába minden?...
Nem mehet így soká!
Siess lélek Hozzá!
Térj meg! Ne halogasd! Késő lehet!*

Almási Mihályné

*Minden kedves Olvasónknak
áldott, békés karácsonyt,
és Istentől gazdagon megáldott,
boldog új esztendőt kívánunk!*

Gyümölcsöt keres Jézus. Hát igen! A Szentlélek gyümölcsét kötelező teremni.

Egy másik – témába vágó – ének az 1800-as évekből:

Hát csak levél?

*Hát csak levél? Ah, fájdalom,
Lásd, Üdvözítőd sír!
Hűséged kéri Jézusod,
Szeretni hón mért nem tudod?
Hogy rajtad nincs egyéb:
Csupán levél, csupán levél?*

*Hát csak levél? Hol van tehát
Élted gyümölcse, mondd?
Urad régen kereste már,
Majd átok ér, ha nem talál.
Jaj, fádon nincs egyéb:
Csupán levél, csupán levél?*

*Hát csak levél? Mily szégyen ez,
Nézd, élted eltűnik!
Időd oly gyorsan múltba vesz,
Örök jövőddel, jaj, mi lesz,
Ha rajtad nincs egyéb:
Csupán levél, csupán levél?*

Néhány hét még van a 2018-as évből. Valamit még tehetünk, ha Rá figyelünk, engedelmeskedünk. Jó alkalmat kínál a szeretetszolgálatra advent és karácsony, aztán pár nap az új évig – „*még ez esztendőben.*”

– dr. Almási Mihály –
lelkipásztor-szerkesztő

Szerkesztői rovat

A „Jó Pásztor” 15. évfolyamának utolsó számát postázzuk néhány nap múlva. Alkalom kínálkozik arra, hogy visszatekintsünk a 2018-as kegyelmi esztendőre, és hálát adjunk azért, hogy „mindeddig megsegített minket az Úr.” Ezúton is szeretném megköszönni munkatársimnak azt az áldozatos szeretetszolgálatot, amely lehetővé tette a lap megjelenését másfél évtizeden át (mindnyájan mindenfajta ellenszolgáltatás nélkül végeztük és végezzük a munkát), és megköszönni kedves Olvasóink imádságos támogatását, ami éppúgy nélkülözhetetlen feltétele a megjelenésnek, mint a szerkesztői és egyéb munka (könyvelés, expedálás, stb).

A 2018-as év utolsó száma lehetőséget kínál arra, hogy távolabbra is visszatekintsünk, ahogy ezt meg is tesszük néhány cikk erejéig.

Türelmes és örvendező adventi készülődést, áldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánunk minden kedves Olvasónknak, támogatóknak.

Imádkozzunk azért, hogy az Úr továbbra is áldja meg szolgálatunkat.

Testvéri üdvözléssel:

Dr. A. M.

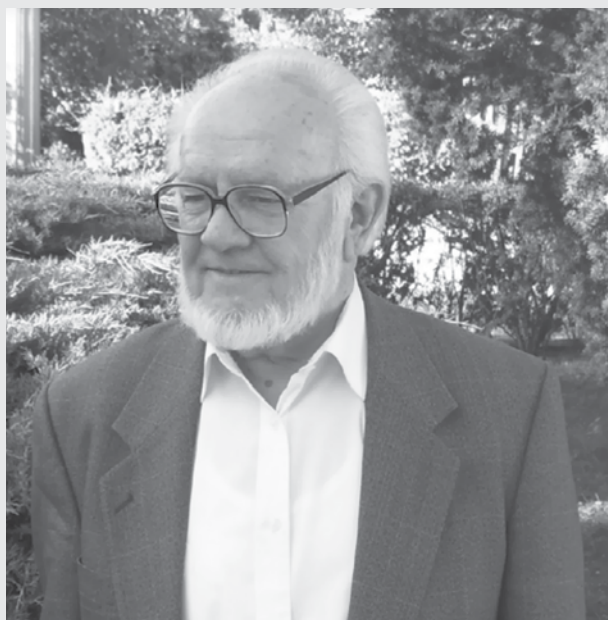
SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐ

Gerzsenyi Sándor lelkipásztor testvérünk a „Jó Pásztor” irodalmi szerkesztője, 2018. december 8-án ünnepli 85. születésnapját. Bizony, ez a kor már a „vagy ha feljebb” kategóriába tartozik.

Ebben a számban két cikket és két verset közlünk tőle. Hálásak vagyunk azért, hogy mind a Napsugár, mind a Jó Pásztor Alapítvány jó néhány verseskötetét kiadhatta az elmúlt évek során. Azért is, mert nem hagyta abba az írást.

Olvasóink és szerkesztőségünk nevében a jó Isten áldását, kegyelmét kívánjuk mindkettőjüknek, a Kiskőrösi Filadelfiában, és persze sok boldog születésnapot!

– A. M. –

A BETLEHEMI CSILLAG ÉS A GYERMEK JÉZUS

A világ legerjedtebb könyve, a Biblia számol be Jézus születéséről. Akkor, mai időszámításunk kezdetén, egy különleges csillag jelent meg az égen. Egyesek üstökösre gondolnak, hisz a Biblia szerint a csillag „vezette” a bölcseket. „Megláttuk az ő csillagát” – mondták a

bölcsek, amikor Jeruzsálembe érkeztek. Jeruzsálembe és nem Betlehembe. Mért éppen oda indultak? Miért kérdezik: „Hol van a zsidók királya, aki most született?” (Mt 2,1-2) Hogyan „vezette” őket a csillag és miféle csillag lehetett? Kik voltak ezek a bölcsek?

2000 évvel ezelőtt nemcsak a zsidók, de szinte minden keleti nép Szabadítót, Megváltót, Messiást várt. Ősi próféciákat, rejtjelesnek vélt üzeneteket kutattak, és természetesen kémlelték az eget. Az asztronómia ősidők óta fontos tudománynak számított, és szorosan összefonódott az asztrológiával. Az asztrológusokat gyakran neveztek matematikusoknak is. Rendkívül komplikált, napokig tartó számításokat végeztek. A csillagászat – a csillagok járásának tudományos vizsgálata, pályáik meghatározása – és a csillagjósítás – a csillagok állásából, mozgásából, együttállásából történő következtetések, jóvendölések – egyik központja Mezopotámia volt. Mezopotámia, a „két folyó köze” a Tigris és az Eufrátesz által befogott terület, az emberiség bölcsője, világbirodalmak létrejöttének, tündöklésének és bukásának tanúja, ahol ezer évekkel korábban már „csillagvizsgálókat” építettek, ahol akkortájt a 12-es számrendszert használták, amelyről manapság, a számítógépek világában derült ki, hogy mennyivel fejlettebb, mint a 10-es, ahol a foksámítás gyerekjátéknak számított, s ahol pl. a szögfüggvényekkel történő területszámítás bevett gyakorlat. Egyszóval: Mezopotámia volt az a Kelet, ahol az emberiség addigi tudományos kutatásainak eredménye felhalmozódott, a tudósok országa.

Milyen csillag „feltűnését” észlelték a keleti bölcsek? Mi indította őket arra, hogy Jeruzsálembe induljanak újszülött királyt keresni?

Különös, igen ritka égi jelenség feltűnését jelezték előre a számításaik: a Jupiter és a Szaturnusz együttállását a Halak csillagképben. Már *Tertullianusz* egyházatyja – Kr. u. 200 körül – úgy gondolta, hogy a Jézus Krisztus születését jelző „csillag” bizonyos bolygóknak a különleges együttállása, amelyben a Szaturnusz és a Mars főszerepet kapott. Ősidők óta tudott, hogy a Szaturnusz (Kewan) a zsidó bölcsek szerint a választott nép „csillaga”. *Samuel Sarza* zsidó tudós 1368-ban írta. „A Mars csillag ellenségünk, a Szaturnusz oltalmazónk.” 2000 évvel ezelőtt – bár Babilon

régen elbukott – a mezopotámiai (káldeus és perzsa) mágia reneszánszát élte a földközi-tengeri népek között, akár rómaiakról, akár szírekről vagy zsidókról volt szó.

A csillagászok hamar kizárták azt a föltételezést, hogy a betlehemi csillag üstökös vagy valamiféle nova lett volna. Azt pedig, hogy esetleg valami különleges bolygókonfiguráció lehetett, maga Kepler bizonyította, természetesen számításokkal. Megállapította, hogy Kr. e. 7-ben a Jupiter és a Szaturnusz együtt állt a Halak csillagképben. A 20. században aztán történelmi bizonyítást is nyert a Kepler-féle matematikai számítás, ugyanis 1925-ben a berlini múzeumban *Schnabel* ráakadt egy a babiloni Sippur városából való ékiratos töredékre, amely rendkívüli eseményként említi a Krisztus előtti 7. és 6. év fordulóján bekövetkezett együttállást – pontosan úgy, ahogy *Kepler* kiszámította. Mit jelentett ez a rendkívül ritka „égi üzenet” a kor tudósainak, a Bibliában említett „keleti bölcseknek”?

A Jupiter neve „királyi csillag” volt, és annak a napnak, amikor a bolygó az adott évben először tűnik fel (kel föl) a hajnali szürkületben, igen nagy jelentőséget tulajdonítottak. Miért mentek a bölcsek Jeruzsálembe? Azért, mer a Jupiter a Szaturnusszal konjugált, a Szaturnusz pedig mint láttuk, a zsidók oltalmazó csillaga. Mindez pedig a Halak csillagképben történt, a Halak pedig az Amurrának nevezett Szíriát, Föníciát és Júdeát jelentette.

Tertullianusz a Marsot is említette. A Mars ekkor éppen „gyengült”, azaz: távolodott a Szaturnusztól, a zsidók védelmezőjétől. Az együttállásban összegződött a Jupiter és a Szaturnusz amúgy is igen erős fénye. Csak le kell fordítanunk az égi üzenetet. Feltűnik a király-csillag, a Jupiter, azaz új király születik Amurra valamelyik országában (Halak), aki a zsidók védelmezője lesz (Szaturnusz), miközben Mars (aki egyébként Róma hadi istene is volt) gyengül. Ezek után aligha feltűnő, ha lázba jöttek a „keleti bölcsek”, és Jeruzsálembe indultak.

Érdemes néhány szót szólni még arról, hogy ez a különös égi jelenség szinte teljesen egyedülálló. Akkor, Kr. e. 7-ben pedig növelte az égi jel üzenetértékét, hogy egymás után háromszor ismétlődött meg, ugyanis a konjugációk a Jupiter és Szaturnusz fordulópontjához közel jöttek létre. Nos, ez a „triplikáció” szinte példátlan. Mindössze háromszor fordult elő a Krisztus előtti 2000-es évektől a mai napig, azaz nagyjából egy 4000 éves periódusban. Először: Kr. e. 860-ban, másodsor: Kr.e. 7-ben, harmadszor pedig: Kr. u. 1940. augusztus 15-én, október 12-én, és 1941. február 20-án. Mindhárom esetben háromszor egymás után ismétlődött a páratlan jelenség.

Krisztus előtt 860-ban Akháb volt Izráel királya (871–852). A vallási hanyatlás kora volt ez. Miután Akháb feleségül vette a föníciai királylányt, Jézabelt, a Baal-kultusz a legfelsőbb helyről támogatott vallás lett. Jézabel föníciai papokat hozott magával és üldözte JAHVE prófétáit. Jézabel rettenthetetlen ellenfele volt Illés, aki nem egyszer olvasta a fejére az uralkodónak bűnét. Jézabel büszkesége nem ismert határokat. Illés végül a Kármelen döntésre vitte a dolgot, és miután Baal nem hallgatta meg prófétáit, Illés oltárán viszont föllobbant JAHVE tüze, a próféta megölte a Baal-papokat, szám szerint 450-et. Jézabelen végül teljesedett a prófécia (a kutyák ették meg, 1Kir 21:17-26), neve azonban még az Újszövetségben is a bálványimádást jeleníti meg (Jel 2,20). Jézabel és Akháb, az igaz Isten ellen lázadó király és felesége elveszíti a csatát Illéssel szemben, talán éppen 860-ban a különleges együttállás idején. Illés egyébként a Messiás előképe. Neki jelenik meg Isten a Hórebbe (1Kir 19,3, 8, 9-13). Gyakran hasonlítják Mózeshez, Keresztelő Jánosban is őt vélték fölfedezni, de Jézussal kapcsolatban is fölvetődik a kérdés, vajon nem Illés-e Ő. A megdicsőülés hegyén is megjelenik Mózes.

Döbbenetes párhuzam, hogy Jézus Krisztus születésekor, a másik konjugáció idején az idegen (edomita) Heródes (Jézabel megfelelőjeként) kerül szembe a gyermek Jézussal. Ebből az egyenlőtlennek tűnő harcból a majdani töviskoronás kerül ki győztesen az aranykoronás, vérengző Heródesse szemben, aki halomra ölette barátait, sőt fiait is, és – ahogy tudjuk – minden kétéves vagy annál fiatalabb betlehemi fiúgyereket – de Jézust nem tudta legyőzni. Alig élte túl pár évvel a Messiás-Jézus születését. Külön fejezetet igényelne annak az elemzése, hogy e két esetben a világpolitikai konstelláció miben hasonlít, ill. miben különbözik. Nézzük azonban a harmadik együttállást, amely nem kevésbé döbbenetes eseménysorozathoz kapcsolódik, mint az első kettő!

1940–1941. Tombol az 1939. szeptember 3-án világháborúvá szélesedett vérengzés. 1940. augusztus 15-én volt az első Jupiter-Szaturusz konjugáció. Két nappal korábban kezdték meg a németek a légitámadásokat Nagy-Britannia ellen. 22-én messzehordó lövegekkel lőni kezdik Dover. 24-én légitámadást indítanak London ellen. Folyik a zsidóüldözés, már régen túl vagyunk a „kristályéjszakán”. Egymás után születnek a zsidótörvények. A második konjugáció 1940. október 12-én volt. November közepén 350.000 zsidót zárnak a varsói gettóba. A Szovjetunió elleni háború terveit 1940 augusztusában már kialakították. 1940 decemberében továbbfejlesztették. Bár 1941. január 10-én Moszkvában német-szovjet árucserre- és áttelepedési egyezményt írtak alá, 1941. június 22-én a németek megtámadták a Szovjetuniót.

És most néhány szót Hitlerről

Hitler számos cselekedete alig magyarázható mással, mint elmebetegséggel vagy megszállottsággal.

Dietrich Eckart, a náci birodalom „állambölcseletének” atyja, Hitlerrel korábban, mint a megvert német hadsereg jelentéktelen tisztiszolgájával találkozott. Jól kiismerte jellemét. Hitler Salzburg elővárosában, az Inn melletti Braunau-ban született. A városka híres volt terhelt szülötteiről, és médiumokkal látta el a fél világot. Hitler egyik nagybátyja is „sikeres” médium volt. Hitler egyik életrajzírója, *Konrad Heiden* szerint Eckart egyszerűen átvette Hitler szellemi vezetését, a későbbi vezér tőle tanult írni és beszélni is. Természetesen beavatta a „titkos tudományokba”, ugyanis ő volt a Thule nevű titkos társaság „főpapja”. A társaságnak tibeti, mongol, japán, sőt orosz kapcsolatai is voltak. Fontos szerepet játszott benne a buddhizmus. A „felsőbbrendű emberek” túlélését készítették elő „A Fény testvérei”, a „Zöld sárkány társasága”, de a „Lucifer barátai” nevű szektával is együttműködtek. Jellemzően a horogkereszt az említett titkos szervezeteknél éppúgy előkerült, mint a náci kárpál.

Hitler éjjelente ordított, zavaros, artikulátlan hangokat adott, remegett, támolgott és gyakran rikoltozta: „Ő az! Ő az, eljött!” Orvosokat nem engedett magához, egy kivétellel, akinek viszont csak az volt a dolga, hogy ezerszám adta be neki a szőlőcukor-injekciókat...

A fekete mágia azonban nem mindig volt eredményes. A „túlvilág” 1941–42-re rendkívül enyhe telet jósolt, ezzel szemben példátlan hideg tél következett. A hőmérő gyakran mutatott –40 fokot. Hitler magát a tűz emberének (istenének, félistenének) tartotta. Biztos volt benne, hogy legyőzi a jég birodalmát. Ezen a télen azonban odavesztek a német „tűzhordozók” elit alakulatai az orosz fronton...

Hitler valóban megszállott elmebeteg volt éppúgy, mint Heródes.

A hitvalló egyház ellenállása közismert Németországban, mint ahogy minden józan keresztyén ellenállása is.

És most térjünk vissza Jézus Krisztus születéséhez! A keleti bölcseket a különös égi jelenség elvezette Jeruzsálembe. Onnan azonban már az ősi prófécia konkrét üzenete nyomán indultak Betlehembe... A Megváltó Úr Jézust csak Isten Igéje nyomán, hit által lehet megtalálni, és ez az, amire szüksége van a harmadik évezredben is minden embernek.

A Messiás király csalódást keltett kora vallási és politikai vezetőiben. Nem szabadította föl Júdeát a római uralom alól, de megszabadította az egész emberiséget a bűn átkától. Hordta a töviskoronát, és meghalt mindnyájunkért.

Dr. Almási Mihály

ÜNNEPEINK

Bibliánk azzal kezdődik, hogy Isten már a teremtéskor kigondolta, hogy az ember ünnepeljen, illetve hogy miért ünnepeljen. A legelső és legfontosabb szabály, hogy Istentől szóljon, Isten tervei szerint való legyen az ünneplés. Másrészt az emberi lét életfeltétele a hetedik nap megünneplése, mégpedig munkaszünettel egybekapcsolva. Olvastam beképzelt uralkodókról, akik azzal akarták fokozni a dolgozó nép termelékenységét, hogy áttértek a hetedik napról a tizedikre, és „dekád”-okra osztották a napokat. Kilenc nap munka, egy nap pihenés. Megdöbbenve tapasztalták, hogy egy idő múlva megnövekedett a halandóság és a betegségek miatti dologtalanok elszegényedése. Nem vált be a „tizedik nap rendszer”.

A Bibliának határozott tanítása van az ünnepekről, ünneplésről. A teremtés első napjának egyik üzenete így hangzik: „Meghatározó jelei legyenek az ünnepeknek, a napoknak és esztendőknak.” A két égitestről van szó. Napról és a Holdról. Az idő számításának legelső világító órái ők, pontosak, nem sietnek, nem késnek.

Az ember úgy kerül bele a teremtétség építményébe, hogy a „fáradsággal” és „arca verejtékével” robotoló gondolkodó lény hétnaponként szüneteltesse a munkát és ünnepeljen, mert számára ez előfeltétele a nyugodt és gazdag életnek. A „teljes nyugalom” szigorú rendelete feloldódik, ha bele kerül ebbe a napba a teremtő Isten megünneplése, azaz megdicsőítése. Amikor már sok ember lesz, nem csak kettő, így szól a törvény: „De a hetedik napon teljes nyugalom legyen, szent összegyülekezéssel. A Károli fordítás ekként húzza alá ezt a parancsot, hogy „ünnepek ünnepe ez néktek”.

Kénytelen vagyok most konkrétan a mi ünnepnapjainkra és vasárnapjainkra gondolni. – Az „összegyülekezés” (imaházainkban) foghíjas és töredékes, a „szent” kifejezés pedig gyakran nem illetheti ezeket a találkozót. A „szent” jelző szópárja a „közönséges”. – Minket úgy tanítottak szüleink és hitoktatóink, hogy amikor belépsz az Úr házába, a helyedet elfoglalva, első tevékenységed az legyen, hogy „leborulva imádkozol”. Olyan ez, mint egy bemosakodás, kézmosás – étkezés előtt. De az a csendesség lehetőleg valóban imádkozás legyen!

Eszembe jut egy teológus diák esete. Közösen szoktak étkezni az asztalnál a hallgatók. Egyik nap egy diák helye üresen maradt a kezdéskor. Fél perc múlva berobogott, lehuppant a székére a késlekedő fiú, összetette a két kezét, és kb. tíz másodpercig lehajtott fejjel „imádkozott”. Föl-emelkedve, a tanár rögtön rákérdezett: „mondj csak, édes fiam, ilyen rövid idő alatt hogy lehet hálát adni? Mit imádkoztál?” – Elpirulva válaszolt a fiú: „Azt mondtam, hogy „Uram! Kösz a kaját. Ámen”.

Az ünnep lényege – legtöbb esetben az emlékezés. Keresztyén ünnepeinkben Isten nagy tetteire szoktunk gondolni.

1. Betelt az idő, megvalósult az ígélet, elérkezett az egyszülött Fiú, Jézus. Gyermekek-formában, de Isten Fia-ként. Méltatlan körülmények között. De angyalkórus köszönti. Istálló, pásztorok, napkeleti mágusok. Majd elmenekítés Egyiptomba a gyilkos király bosszúja elől.
2. A Királyfi bevonul a fővárosba. Mindenki őt ünnepli. Majdnem mindenki. Virágosó, örömujjongás.
3. Az ötödik nap mélyen megrendítő gyásza. Az Élet Ura meghal. A fájdalom ünnepe. Árulás, cserbenhagyás, gyűlölet, magára hagyatottság, véres keresztfa. Hét sikoly a Golgotán. Rideg sírbolt a kötömbök alatt.
4. Halálos csend. Majd az angyalok világgá kürtölik, hogy „feltámadott!” Az égi lények után a „felvértezett” tizenkettő hirdeti mindenfelé, hogy Jézus élt, Jézus él és Jézus élni fog! Mindörökké!
5. Olthatatlan tűzláng-nyelvek meggyújtják mind a szőlőt, mind a hallgatók szívét, és ez az égi szent futótűz bejárja az egész földet. Hozzánk is elérkezett és minket is meggyújtott. Tüzes szívvel ünnepeljük és hirdetjük őt, a Szentlélek Istent.

Minden évben ünnepre készülve emlékezem ezekre a nagy formátumú, pótolhatatlan történetekre, történetekre. Lehet belefáradni az ég gyönyöreibe?! Minden ilyen égi forrásból származó esemény megünneplése legyen olyan mindig, mint egy pompás lelki-szellemi tűzijáték!

Hóseás próféta fölteszi a minden ünneplőre vonatkozó, elgondolkoztató kérdést: „Mit fogtok készíteni az ünnepnapra, az Úr ünnepnapjára?” (Hós 9,5) Hogyan fogjuk megünnepelni most a legközelebbit, a Karácsonyt?

Milyen szívvel kell ünnepet ülnünk? – „Azért ne a régi kovással ünnepeljünk, se a rosszaság és gonosz-ság kovászával, hanem a tisztaság és igazság kovásztalanságával!” (1Kor 5,8) – „Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást”. – Nekem Károli szövege közelebb áll a szívemhez: „Eszendőt esztendőhöz adjatok, és forogjanak az ünnepek!” (Ézs 29,1)

Az első lépés, hogy az Ige ragyogó tükre elé állva tartunk önvizsgálatot. Nincsenek-e idegen istenek, istenkék az elménk barázdáiban, vagy a lelazult életünk program-tároló és előjegyző naptárában? – Félre velük! Nehogy azt kelljen hallanunk, hogy „*Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, – ünnepségeiteket ki nem állhattom.*” (Ám 5,21) „*Senki el ne ítéljen titeket ételért és italért... Hiszen ezek csak árnyéka az eljövendő Krisztusnak.*” (Kol 2,16)

És még egy – szeretetből fakadó – tanács: „*ünnepenként pedig szabadon kellett neki bocsátania egy foglyot*” (Lk 23,17) Pilátusról és Barabbásról van szó. – Gondold át, drága testvérem, hány „foglyod” van neked? Foglyok, akiknek soha nem vagy hajlandó megbocsátani. Évek, évtizedek múlnak, és te nem tudsz felszabadulni, és felszabadítani a haragosodat. A most következő legelső ünnepen mondd ki végre a varázsszót: *Megebocsátok! Nem haragszom. Visszafogadlak. Szeretlek. Legyünk társak, testvérek.* – Ekkor te is szabad leszel, és teljesíteni tudod a „zsolttáros” szavait: „*Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!*” – Nem egyébbel, mint a haragosodról leoldott kötéllel oda kötheted adományodat és örömteli szívedet az ünnep Hőse, az Atya-Fiú-Szentlélek oltárának sarokpontjaihoz.

Azt is illenék már tudnod, milyen „ízlése” van az ünnepeletnek. – „*Nem tűröm együtt a bűnt és az ünneplést!*” (Ézs 1,13) – És azt fogod tapasztalni, hogy „*Nézd, elvettem a bűnödet, és tiszta ruhába öltöztetlek téged.*” Ezek pedig az „üdv ruhái”. – Így, felöltözve elmondhatják majd rólad is: „*Hangoskodtak az Úr házában, mint ünnepnapon*” (JerSir 2,7) Ehhez azonban úgy kellene jelen lenned a közösségi ünnepi eseményen, hogy végre már neked is megnyílik szíved ajkaid az imádatra és a hálaadásra. Őerte, akit ünnepsz.

A közeljövőben ismét levizsgáztat bennünket a mennyei Atyánk, hogy vajon az Ő szeretett Fiát ünnepelejük-e még karácsonykor, vagy csak nekünk van szükségünk egy újabb eszem-izmosos családi, baráti, vagy csak magányos kikapcsolódásra. Őt ünnepelejük, vagy csak önmagunkat? Egyértelműen megállapítható, hogy a magyar ember nagyon szeret ünnepegni. Őt nagy, keresztény ünnepünk sok-sok lelki-szellemi élmény forrása volt mindig, és így marad továbbra is. Csak az a baj, hogy egyre inkább megkurtítjuk ezeknek az ünnepeknek a közösségi részét. A második nappal sok gyülekezet már leszámolt, vagy nem tud vele mit kezdeni. Mert mit lehet csinálni az imaházban – négyszer egymás után? Van, aki így oldotta meg: egyik nap az Úré, másik nap a családé. Hiszen mindnyájan tudjuk, hogy Isten milyen család-párti.

A bibliai karácsony-történetekben az események főszereplőit, mint bölcsek, pásztorok, elsősorban az

motiválta, hogy találkozzanak Jézussal. Még a nagy Heródest is ez a célgondolat izgatta oly nagyon. Hogy megtalálja az Új „királyt”. Ha ez így van, akkor nekünk miért olyan zseniáns négyyszer is találkozni a Megváltóval? – Megérteném az érvelőket, hiszen valóban szükségünk van kellemes pihenésre, de úgy tapasztaltam mindig, hogy a nagy ünnepek igazi szervezői – például az anyák, az asszonyok – úgy kiborulnak a sok robotmunkától, hogy ünnep után alig győzik kipihenni magukat.

Az első keresztények és az első magyarországi baptista hívők úgy gondolkodtak, hogy: egyre többet az Úrral! És egyre többet az Úrnak! Ma pedig az a jellemző gondolkodás, hogy: ahol lehet, lazítsunk. Mert nem a „mennyi” a fontos, hanem a „hogyan”. Le lehet söpörni ezt a témát azzal, hogy „de kérem, ez nem üdvösségkérdés!” – Tehát akkor minden „oké?”

Nekünk, (feleségemnek és nekem) ebben az esztendőben olyan karácsonyra van kilátásunk, amilyen még nem volt. Éppen felmérjük ezekben a hetekben, hogy ezen a téren a gyülekezet lesz a főszereplő. Családunk nem vesz körül bennünket. Utazásos, szállodás karácsonyozásra nincs pénzünk, meg vágyunk sincs ilyenre. Lakóterünkben még arra sincs lehetőség, hogy karácsonyfát állítsunk. De érdekes módon arra nem is vágyunk. De milyen áldott dolog, hogy itt, a Szeretotthonban is van imaház és gyülekezet, meg a város nagy gyülekezete is elérhető. Akik között élünk, ők már a családunk. Együtt fogunk örüvendezni!

Szentestén én leszek az egyik pásztor, aki az újszülött Jézus jászla előtt letérdelek, Marika, a feleségem lesz az egyik angyal, aki majd halkán éneklő dicsőítő dallamokat. Az lesz a fő attrakciója mostani ünnepi csendességeinknek, hogy előszámláljuk közös életünk hatvankét karácsonyát. Kevés lesz az időnk, hogy mindet és mindent megköszönjünk drága Megváltónknak. Odáig már eljutottunk, hogy nekünk az ünnepek nem feltétlenül pihenő időket hoztak, hiszen olykor-olykor ötször-hatszor is szolgáltam, szolgáltunk egyik-másik esztendőben. A végkövetkeztetésben eljutottunk odáig, hogy „örök élttem sem lesz elég zengnem az ő dicséretét”.

„*Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonosztságtól és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik. Ezt hirdesd. Ints és feddj teljes határozottsággal, senki meg ne vessen téged.*” (Tit 2,11-15)

Gerzsenyi Sándor

20 éve történt

1998-ban számos fontos eseménynek lehettünk tanúi. Ekkor ünnepeztük a magyarországi anabaptista misszió megindulásának 475. jubileumát, emlékeztünk az üldöztetés és betiltás szomorú éveire, valamint a *Meyer Henrik* vezette újjászervezés kezdetének 125. évfordulójára a kiegészítés után.

Augusztus 20-án Tahiban – a 75 évvel korábbi első ottani augusztus 20-i ünnepre is emlékezve – jött össze a nagyszámú gyülekezet. Az istentiszteletet a Kossuth Rádió augusztus 23-án vasárnap délelőtt közvetítette.

Október 23-án hallgathattuk a Kossuth Rádió műsorában *dr. Almási Mihály* egyházelnök ünnepi beszédét.

November 22-én a TV1, 28-án pedig a Duna TV közvetítette az Országos Jubileumi Hálaadó istentiszteletet Szigetszentmiklósról, amikor is *dr. Semjén Zsolt*, akkori államtitkár (ma miniszterelnök-helyettes) prédikált.

A fent említett eseményekről az országos sajtó is beszámolt.

1998-ban befejeződtek a Magyar Köztársaság és Magyar Baptista Egyház közötti tárgyalások az államosított vagyon miatti kártalanítás vonatkozásában.

„Létrejött a Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyarországi Baptista Egyház között. Az országos és megyei napilapok mellett foglalkozott a témával a Magyar Rádió (hírműsorokban és krónikákban), valamint a Magyar Televízió (MTV1 Híradó és a Duna TV Híradó, ill. a *Protestáns Világ* c. műsorában).

Lapzártakor vettük a hírt, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya és a Magyarországi Baptista Egyház között létrejött megállapodás aláírása megtörtént.

A kulturális Örökség Minisztériumában a kormány nevében *dr. Pröhle Gergely* közigazgatási államtitkár, az egyház nevében *dr. Almási Mihály* egyházelnök, 1998. december 10-én délután 3 órakor látta el kézjeggyével az okmányt.

A történelmi jelentőségű alkalmon az egyház képviselőjében jelen volt *Mészáros Kornél* főtitkár és *dr. Szabó Zoltán* gazdasági igazgató.

Egyházunk szövetségi tanácsa december 8-án előzetesen jóváhagyta a megállapodást. Lapunk jelen számában részleteket közlünk a megállapodás szövegéből. az esemény értékelésére a későbbiekben még visszatérünk.

A megállapodás létrejöttével lezárult az a folyamat, amelyben a Magyar Köztársaság Kormánya a történelmi egyházakkal rendezte viszonyát. A Vatikán után megállapodást kötött a Kormánnyal a református egyház, az evangélikus egyház, a Zsidó Hitközségek Szövetsége, a baptista egyház és a Magyarországi Szerb Ortodox Egyház”

(*BH* 1998. december 20. címlap)

Az eseménynek az írott sajtóban is komoly visszhangja volt (*Népszava, Magyar Nemzet, Vasárnapi Hírek, Magyar Hírlap, stb.*)

A Magyarországi Baptista Egyház Szövetségi Tanácsa március 29-i ülésén egy tartózkodás mellett a következő határozatot hozta: „A Szövetségik Tanács nagyra értékeli *dr. Almási Mihály* elnök testvér tevékenységét az egyháznak az állammal kötött megállapodásában, és megköszöni ez irányú fáradozását.”

A Szövetségi Tanács
(*BH* 1999.138. old.)

HÉTPRÓBÁS AZ EMBER

Hétszer reparáltak kórházi szikével.

Hétszer vigasztaltad lelkemet Igéddel.

Bízzál fiam! Ne félj Tervem van még veled.

Leszek ivóvized, leszek a kenyered.

Kijössz a mélységből! El ne engedd kezem!

Bűnbánatra mindig van nálam kegyelem.

Mikor helyreálltál, add át ismét magad.

Írjad a sorokat, szórjad a szavakat!

Most ismét kiáltok. Hallgasd meg imámat!

Rendeld áldásomul ezt az ősi házat.

Menház. Szeretetház. – Ide menekültem.

Béke sugározzék minden nap körültem.

Aprócska kis szobánk sok áldást teremjen.

Ha zúgnak a szelek, reszketniünk ne kelljen.

Csendben mosolyogni, harsányan kacagni,

Tudjunk békességben szíveden nyugodni.

G. S.

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533

OTP Bank Rt. • Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Rejtvénytípus-szerkesztő: Dr. Sajben Klára

Fotók: Papp Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

ÖRÖK, ÖRÖK ÉLET, ÖRÖKKÉVALÓSÁG

Pünkösdtől adventig – keresztény ünnepeink terén – meglehetősen hosszú szünet uralkodik. Valakik kigondolták, hogy legyen mégis egy pót-ünnepnap, hogy könnyebben kibírjuk karácsonyig. És „lón”! – advent első vasárnapja előtt egy héttel tehát örök élet, ill. örökkévalóság vasárnapját ünneplik a keresztény gyülekezetek. – Gondolkozzunk ez alkalommal azon, hogy „Mi az, hogy örök?”

Mióta bekapcsoltam agyamban ezt a témát, örökké ezzel foglalkozom. Első feladat ilyenkor: tisztázni a szó, a kifejezés jelentését. – Örök az, aminek sem eleje nem volt, se vége nem lesz. Ha valaminek kezdete van (volt), az materiális létező, és előbb-utóbb elérkezik a befejezés, a vég. Mi, földi emberek abban a világban élünk, aminek volt kezdete (teremtés) és várható a vége is (utolsó ítélet). Noha ez a két világ teljesen különbözik egymástól, mégis van kapcsolat a kettő között, mégpedig az, hogy a múlandóból az örökbe vágyunk.

Tanítóink, nevelőink arra tanítottak bennünket, hogy a mi sorsunk és rendeltetésünk ebben a világban a múlandóság megélése. De életünk kezdetétől a végéig azon gondolkozunk, abban reménykedünk, és amiatt esünk kétségbe, hogy ha ennek vége lesz, lesz valahol folytatása az életünknek, mégpedig az örök életben, vagy az örök halálban?

Az egész keresztény és biblikus nép a földön azt hirdeti, ajánlja, hogy válasszunk a kettő között, mert mi is beleszólhatunk az irányváltoztatásba. Ami e két világot létrehozta, illetve elkülönítette egymástól, az nem egyéb, mint a bűn. Az Örökkévaló hozta létre e világot és az embert, és eredeti tervében benne lehetett az örökkévalóság gondolata és terve. Az engedetlenség azonban egy olyan sorsdöntő választásban mutatkozott meg, mint kimondani az „igen” helyett a „nem”-et. A végtelenből a végesbe süllyedni: ez a legnagyobb tragédia,

ami e földkerekségen megeshetik az emberrel, a legfőbb teremtménnyel. Mióta ez megtörtént velünk, azóta örök problémánk a visszaszerzése az örökkévalóságnak. Az ember bukásától kezdve minden történés és történet, melyet ismerünk, azt a célt szolgálja, hogy valamilyen módon visszakérülhessünk a múlhatatlanba, illetve az örökkévalóba.

Örök végzése Istennek, hogy a bűn kérdésének meg kell oldódnia, különben soha nem emelkedhetünk ki az örök halálból. Az ember próbálkozik, kísérletezik, vissza akarja vásárolni a jogot a múlhatatlan világhoz, áldozatokat hoz, mindent megadna érte, hogy visszaszerezhesse, ami elveszett. Salamon király eljutott egészen a „non plusz ultráig”, amikor feláldozott az Úrnak huszonzétezer szarvasmarhát és százhuszezer juhot. Ezeket bemutatta véres áldozatként, hogy hátha... Hátha vissza lehetne lépni a múlandóból a örök életbe. Csak „heppiend”-ként hadd tegyem hozzá: amit Salamonék nem tudtak elérni, azt az Úr Jézus Krisztus elvégezte, azzal, hogy önmagát adta áldozatul, és vére által visszavásárolta az örök életbe való visszatérés lehetőségét, megvette számunkra a belépőjegyet.

Az „örök” azt jelenti, hogy valami határozottan a legmegbízhatóbb. Aki Istennel összekapcsolja az életét, öbenne örök társra talál, örök partnere lesz, aki sose fog cserbenhagyni. Mennyei Atyánk helyreállítja az örök rendet. Mindig jót és mindig jól cselekszik. Amíg veled élő és szoros kapcsolatban maradok, nem kell félnem senkitől és semmitől. Fölemelt magányomból. Elnyertem akkor az örök öröm ajándékát.

Engem úgy ismernek barátaim, testvéreim, közelebbi társaim, hogy – úgymond – „humoros” ember vagyok. Hála érte, hogy elkísér életem megpróbáló korszakaiban is. Humor, derű, szellemesség – kilátás a gödörből. Örök boldogságom egyik e világra való forrása. Ebben is Teremtőm örök

irgalmasságát élhetem át örökkön örökké, bármi volt, bármi van és bármi lesz. Örök irgalmasság – e nélkül nem lehet létezni. Mert szent fogalmakat teszünk, hogy most már örökké hűségesek leszünk és maradjunk. De újra és újra elcsúszunk, elesünk, elterülünk. Aztán próbálunk visszakapaszkodni az örök „Kereső” kezébe. Irgalmas, örök szeretetével újra és ismét visszafogad, visszaenged önmagához, önmagába. – Uram! Csak egy simogatásra fogadj el megint. – Örökké visszatérő dallam: Nem tudok élni nélküled!

Örök nyitott ajtó! – A gyermek makacs, lázadozva ellenkezik, durcás, kiállhatatlan. Az édesanyja próbál szelíden fogalmazni, fegyelmezni, de változás sehol. Majd úgy tesz, mintha megsértődött volna. Nem válaszol semmit, ha a kis haszontalan kárörvendőn vagánykodik. Aztán úgy tesz a mama, mintha begubóznék. A gyermek megijed, hogy magára marad. Már belátta, hogy túllőtt a célon, nagyon megromlott a viszony. De bocsánatkérésre nem futja az erőből... – És hirtelen változás! Anyuka arca hirtelen kisimul. Rátekint gyermekére, és a szája sarkában mintha mosoly bujkálna. – A „rosszcsont” gyerek felsóhajt, elindul a szelíd anya felé. Próbál felnevetni. És ez már egy igazi beismerés. Mintha mondaná: Szükségem van rád, ne hagyj magamra, akármilyen vagyok.

És akkor az örök irgalmasság diadalmaskodik a rossz fölött, helyreáll a derű, a béke, az örömteli együttműködés. Igen, Uram! Én vagyok az a megátalkodott, meggondolatlanul csintalan gyerek. – Majd mikor rám szakad a magány, édes Atyám ismét kinyújtja felém szent karját, csöndesen és határozottan megragadja kezemet. Azt mondom sóhajtva: Bocsáss meg, drága Atyám! Nélküled nem tudok élni. – És ő visszasújja a fülembe: Gyermekem, én se akarok nélküled... Veled maradok örök irgalmasságommal.

G. S.

TÖRTÉNELMI ÉS EMLÉKEZŐ KONFERENCIA

a Szent Korona hazaadásának 40. évfordulóján

2018. november 22-én a Baptista Egyház szervezésében, a Magyar Kormány közreműködésével, a Magyar Tudományos Akadémia székházában a Szent Korona éve kiemelkedő eseményeként került sor a nevezett konferenciára.

Előadók voltak:

Dr. Pálffy Géza történész, *Dr. Glant Tibor* történész, és *Dr. Almási Mihály* teológus.

Mellékeljük a programot és néhány képet.

2018. november 22., csütörtök 10:00–13:30
Magyar Tudományos Akadémia székháza
Kodály-terem

PROGRAMTERVEZET

10:00–11:00 Nyitóbeszéd, köszöntések

- 05' MÉSZÁROS KORNÉL, a Magyarországi Baptista Egyház főtákará
- 05' Archív videó a Szent Korona hazahozataláról
- 15' PAPP JÁNOS, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke
- 15' SOLTÉSZ MIKLÓS egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár
- 05' Hegedűszóló: DÓSA CSENGE, 2018 Fiatal Baptista Művésze
- 10' DAVID B. CORNSTEIN, az Egyesült Államok nagyköveteinek üzenete

11:00–11:30 Kávészünet

11:30–13:30 Előadások, köszöntések

- 05' Előadók köszöntése
- 30' DR. PÁLFFY GÉZA: A magyar Szent Korona tizenegy hazatérése (1205–1978)
- 30' DR. GLANT TIBOR: A Szent Korona amerikai kalandja és hazatérése
- 05' Hegedűszóló: DÓSA CSENGE, 2018 Fiatal Baptista Művésze
- 30' DR. ALMÁSI MIHÁLY: Visszaemlékezés a korona hazahozatalát előkészítő eseményekre
- 5' Zárzó

13:30 Állófogadásos ebéd

A meghívott vendégek, vezetők, előadók

A hallgatóság egy része

Dr. Soltész Miklós államtitkár

Papp János egyházelnök

Dr. Glant Tibor történész

Dr. Pálffy Géza történész

Dr. Almási Mihály teológus

Dósa Csenge baptista művész

AZ ÉN HITEM...

A hitem, a hittel és Istennel való megismerkedésem egész picikoromra vezethető vissza. Baptista családból származom, kiskoromban dédszüleim és nagymamám, később édesanyám is a gyülekezet tagja lett. Sok időt töltöttem a dédszüleimmel és nagyon sok történetet meséltek nekem a Bibliából, Istenről, amiket mindig örömmel hallgattam. Bármilyen kérdésem volt, feltehettem, sok szép éneket és verset őrzök a szívemben erről az időszokról a mai napig is. Dédi papám sajnos meghalt még 2010-ben, ami az egész család számára mély fájdalommal járt, de tudtuk, hittük, ő már egy jobb helyen vár ránk. Dédi mamám még a mai napig itt van velünk, tanít minket, mind testileg mind szellemileg nagyon aktív még, sokat hallgatja a MERA rádióadásait, amit minden nap vár, sokszor írt leveleket, amiket fel is olvastak az adásokban, sokat beszél nekem arról a gondoskodó szeretetről, amit Istentől kapott, kap a mai napig. Ezeket a történeteit bizonyágtételekbe, levelekbe fogalmazza. Most a tanulmányaim során is rengeteget segít nekem, szívesen meghallgatja, amiket tanulok és kérdezhetek tőle bátran. Nagyon büszkévé és boldoggá tesz, hogy tőle tanulhatok, hogy hallgathattam/hallgathatom az életét, amiben Isten kegyelméből még ma is örvendezhetünk.

Sajnos egy egész életet meghatározó genetikai tüdőbetegséggel születtem, ami bélyeget nyomott az addig megszokott családi életre. Röviden megfogalmazva, ez egy mindennapokat érintő, hosszú kezeléseket, gyakori kórházi bent fekvéseket igénylő betegség, rövid élettartammal és rossz fizikai állapottal jár, ami mindennap egy próba. Gyerekkoromban sokkal kevésbé fogtam fel ezt egy tehernek, mivel ebben nőttem fel, a min-

dennapjaim részévé vált. Persze így is sokszor adódtak nagyobb „harcok” amiket meg kellett vívnia édesanyámnak velem, hogy elvégezzem, amit kell, hogy minél jobban lelassítsuk a romlási folyamatot. Ekkor még nem gondolkodtam el az okon, azon a kérdésen, amit szinte minden ember legalább egyszer feltesz élete során, ha nagyobb fájdalom éri: „Miért pont én?”.

Később, ahogy felnőttem, átesem sokkal nagyobb megpróbáltatásokon a betegséggel kapcsolatban. Egyre jobban, többször jött ez a bizonyos kérdés, és sosem találtam a választ, miért vagyok ezzel én „büntetve”. 2015-ben átesem egy altatásos tüdőtükrözésen, mert már egy fél éve súlyosan romlott az állapotom, úgy gondolták ezzel a vizsgálattal megtalálják az okát a gyorsan jött romlásnak. Sajnos komplikációk léptek fel, 3 napig altatásban voltam. A felébresztésem után az állapotom még nagyobbra zuhant, megállapították, hogy innen már nincs visszaút, a tüdőm végleg feladta, tüdőátültetésre van szükségem. Soha senkinek nem kívánom a napokat, heteket, amiket átéltem. Az intenzíven, ismeretlen kórházakban töltött időt, az érzést, amit akkor éreztem mikor ránéztem édesanyámra, aki ugyanúgy félt, mint én.

Rettegtem, féltem, nem akartam meghalni, a kérdés folyamatosan megfojtott, „miért pont én Uram, miért?”. Nem tudtam miért érdemlem ezt, miért érdemli ezt édesanyám, a családom, akik mindig imádkoznak, becsületesek és jó hívő emberek, nem tudtam van-e még hitem egyáltalán, nagyon szerettem volna hinni, hogy az Úr megsegít. Ami ezután történt mások szerencséinek, véletlennek nevezték, én ma már inkább csodának látom. Az állapotom, amit már mindenki veszni hitt, javulni kezdett, mire az elbíráló bizottság elé kerültem, (akik döntöttek volna arról valóban szükségem van-e új

tüdőre) elutasított, tekintve azt, hogy az állapotom nagyon sokat javult, van még időm a saját tudómmal. Sajnos ez az időszak (kb.2 hónap) nagy nyomot hagyott bennem, azóta rengeteg gond, nagyobb betegségek útját állták a régebbi pozitív és boldog világszemléletem visszahozatalának. Elkeseredtem, nem tudtam, hogyan szüntessem meg a mindennapos retteget, hallgattam dédi mamám, édesanyám, akik mondták, hogy csak higgyek, bízzam magam az Úrra és újra megtalálom a boldogságot, hisz ő velem volt már kiskoromtól, hogy célja van annak, hogy az Úr még nem szólít el a földről.

Imádkozni, beszélgetni az Úrral, egyre többször kezdtem, többször olvastam a Bibliával, hittel kapcsolatos olvasmányokat. Az érettséghez közeledve el kellett döntenem, hová is megyek tovább tanulni. Egyre bizonytalanabb voltam. Édesanyám már többször mondta, hogy milyen jó helyre járt az egyik lány, aki a gyülekezetünkbe járt, mikor még itt lakott. Eleinte nem keltette fel a figyelmem, úgy gondoltam, hogy a hittel kapcsolatos pálya nem nekem való. Aztán mégiscsak utána néztem a Baptista Teológiának. Ahogy teltek múltak a napok hetek, egyszer csak azt éreztem, hogy valamiért oda szeretnék jelentkezni, nagyon megtetszett a szociális lelkigondozó szak. Megtetszett a gondolat, hogy esetleg az én tapasztalataimmal, amiket átéltem, és amiket megéltem az Úr kegyelméből, segíthetek másoknak.

Gyermekkoromban az emberekhez való viszonyom mindig közvetlen és teljesen őszinte volt, sok elutasítást és bántást kaptam, a betegségem miatt, de ez sosem tántorított el a barátkozástól, nem éreztem a bántás, elutasítás súlyát. Később, ahogy felnőttem, fiatalkoromban már többször éreztem bántónak, többször nehezedett rám az elutasítás, de ha hozzám

fordultak segítségért, sosem tudtam elutasító lenni. Sok barátom és az emberek, akikkel valami miatt megismerkedtem, azon a véleményen voltak, hogy jó a kommunikatív és problémamegoldó képességem, hogy azok által, amiken keresztül mentem, valós képet tudtam adni arról, hogyan tud Isten kihozni minket a leghelyetlenebb helyzetekből is. Hogyan legyünk képesek ennyi fájdalom után is tudatosan keresni és kérni Istent, nem arra, hogy adjon nekünk egészséget, vagy oldja meg a problémáinkat, hanem arra, hogy azt tegye, ami szerint nekünk a legjobb, és segítsen abban, hogy ezt mi el tudjuk fogadni.

Arra gondoltam, mi van akkor, ha pont ez volt az Úr célja velem, a megpróbáltatásokkal? Ezért mikor eljött az idő, jelentkeztem, úgy gondoltam, ha felvételt nyerek, akkor ott kell lennem valóban. Sokat gondolkodtam rajta, hogy én, aki még keresi önmagát, keresi a valódi erős hitét, oda való vagyok-e? Nem képmutató dolog-e egy „még csak kereső” embernek ilyen szakmát tanulnia. Arra a belátásra jutottam, hogy szeretném megtalálni az Urat, a vele való kapcsolatot kialakítani és arra ez a hely egy remek kezdés.

Szeretném, ha minél többet és minél jobban tudnék valóban kommunikálni az Úrral, hittel, elköteleződéssel, de ez lassan megy, és már rájöttem, hogy akárhogy is van, ha csak lépdelni tudok, futni nem is, akkor is az Úr felé haladok, és ez a legfőbb lényeg.

Ma már úgy gondolom, bármi is volt az Úr célja a betegséggel, azzal, hogy ezt nekem meg kell élnem, és bármikor is szólít magához, megérte. Ha ezzel csak annyi volt a cél, hogy édesanyám nagyrészt ezen események hatására is tért meg, akkor teljesen megérte. Az Úr minden célja megéri. Szeretném beteljesíteni és véghezvinni, bármi is a szándéka velem.

B. L.

Dr. Haraszi Sándor Soltvadkert díszpolgára

Haraszi testvér munkásságát jól ismerik kedves olvasóink. A „Jó Pásztor”-ban jó néhány alkalommal írtunk róla. Örömkre szolgál, hogy számos egybehangzó javaslat nyomán ez év október 23-án megkapta a „Soltvadkert Város Díszpolgára” posztumusz kitétetést.

Soltvadkert polgármestere, *Lehoczki Ferenc* testvér a következő levelet küldte lapunk szerkesztőjének:

Tisztelt Dr. Almási Mihály Úr!

Kedves Almási testvér!

A Teremtő iránti hálával köszönöm azt a gyors és hatékony segítséget, mellyel megajándékoztál bennünket. Külön köszönöm a dedikált könyveket, melyek nagy segítséget nyújtottak a laudáció összeállításához, és egyben további lehetőség egyházunk, múltunk történelmünk megismeréséhez. Jó volt visszaemlékezni *dr. Haraszi Sándor* életútjára és együtt örülni mindazokkal, akik szerették és tisztelték őt.

Egyházi, tudományos, közéleti munkásságodhoz valamint családi életedre Isten gazdag áldását kívánom:

Tisztelettel:

Lehoczki Ferenc
polgármester

Dr. Almási Mihály honlapja

Kezdőlap Wikipédia Képgaléria Filmek Hanganyagok Prédikációk Könyvek-írások

Filmek

ARCHÍV FILMEK

www.dralmasimihaly.hu

SZÓKEPUSZTA

JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

Baptista Teológiai Akadémia

Soltvadkerttel életlépek 1931-

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható
az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Olvasóink írják

Kedves testvéreink az ÚR Jézus Krisztusban!

Köszönjük szépen a gyönyörű szép lapot – tartalma és külleme is az, hálásak vagyunk a szolgálattelvőknek, és az Úrnak, akiért teszitek.

Hálás vagyok, hogy nekem is „otthonom a templom”, ahol az ÚR Jézus jelen van. Három imaházban is otthon vagyunk, Békésen, Nap utcában és Újpesten, és mindenütt, ahol az ÚR Jézus jelenléte megérezhető.

Jó volt megcsodálni a szókepusztai találkozó képeit, a boldog jelenlévők örömét látni, és együtt örülni az örülőkkel. Gerzsenyi testvéreket nem láttuk a képeken, de nagy öröm volt olvasni a 89. Zsoltár által küldött ígéretet: „Szeretetemet nem vonom meg tőle.”

Ezzel az igével köszöntjük a Jó Pásztor munkatársait.

Az ÚR Jézus áldását kívánjuk:

G. A. E. (Bp.)

Nagy élvezettel olvastam a híradást a szókepusztai konferenciáról és örömmel fedeztem fel a képeken ismerősöket is. Isten áldja meg minden jelenlévő életét. Remélem, egyszer én is eljutok egyszer erre a szép helyre.

N. F.-né (Gödöllő)

Köszöntöm a Szerkesztőket. Az Úr gazdag áldását és vezetését kérem munkájukra., és köszönöm a részletes és színes szókepusztai beszámolót.

A rejtvényt, mint mindig, most is megköszönöm Dr. Sajben Klárának.

K.S.-né (Kiskőrös)

Szeretettel köszöntöm a testvéreket, minden munkatársuk munkájára az Úr Jézus áldását kívánom, várva a további rejtvényeket...

S. M. (Bp.)

Nagyon szépen köszönöm a színes képekben megjelent gazdag beszámolót, és a keresztrejtvényt, ami még jobban ösztönöz a Biblia forgatására.

S.R. (Komló)

Köszönöm a Jó Pásztor lapot, különösen a „Szeretetemet nem vonom meg tőle” c. szívhez szóló írást. Szeretném, ha az én szívem is és egész lényem ilyen „kitakarított” tiszta, őszinte Krisztust sugárzó élet lenne....

Küldöm a „betakarított”, megfejtett rejtvényeket. Örömmel kerestem, kutattam, míg megtaláltam.

B.T.-né (Ócsa)

ŐSZ – KEZDET

Nézem a diófát. Szellő se rebben.

Egy csupasz ágon galambok tanyáznak.

Szép szürke páros. Ott fészkelte tavasszal...

Most mintha számlálnák bús méltósággal

A megsárgult levelek lehullását.

Ülnek békésen, mozdulatlanul.

Mozgás sehol. De egyszer hirtelen

Egy sárga falevél halkán leválik,

S alászáll méltósággal az avarba.

A száradó lombszőnyeg befogadja.

Nem sír és nem siratják. Tudja mind,

Hogy ennek bizony így kell lennie.

Fejem felkapva hallgatózni kezdek.

Valahonnét harangszót hoz a szellő.

Temetik máris? - Kérdelem izgatottan.

Már befogadta őt az anyaföld?

Az örök szomorúság fényeskedjék

Fölötted, szép lehullott falevél.

Ha új tavasz jön és új kikelet,

Be kell épülnöd az új lomboatba.

Te élsz tovább, mert Isten így akarja.

Voltál, vagy és leszel te ezután is,

Sárgás-barna kis diófalevél.

Teremtődnek még terve van veled.

G.S.

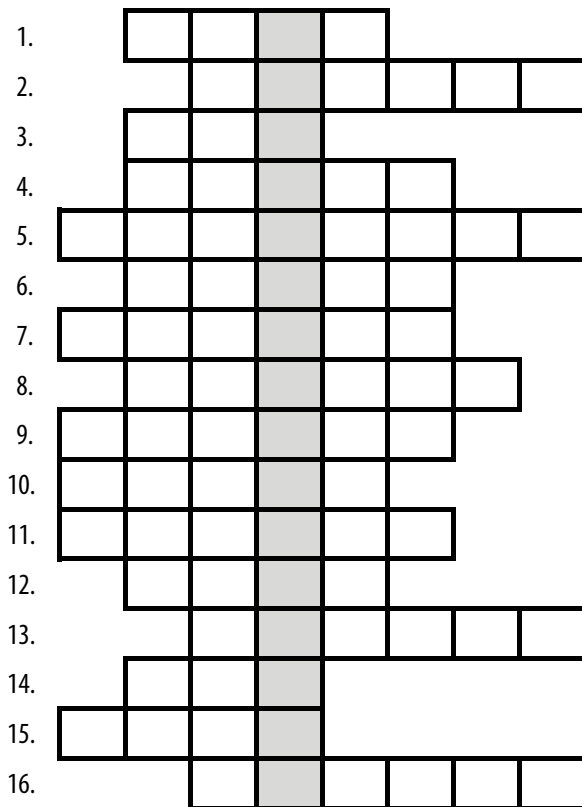

GYEREKREJTVÉNY – ELREJTETT NEVEK

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvény egy, a Jézus születéséhez kapcsolódó helyszín nevét tartalmazza. Mi ez a hely, és miről nevezetes?

A megfejtés a satírozott kockákban fentről lefelé olvasva található.

1. Ennek az országnak a királynője látogatta meg Salamont 2. Jákób édesanyja 3. Felesége sóbálvánnyá változott 4. Ő találkozott a szerezsen komornyikkal 5. Jakab és János tanítványok édesapja 6. Jákób felesége 7. 300 kiválasztott katonával győzte le a midjánitákat 8. „Szőlj Uram, mert hallja a te szolgád” – ki mondta?	9. Jónásnak ide kellett utaznia 10. Jézus édesanyja 11. Mózes utódja Izráel élén 12. Tanítvány, eredeti foglalkozása vámszedő volt 13. Kisnövésű férfi, aki fára mászott, hogy Jézust láthassa 14. A damaszkuszi úton tért meg 15. Izráel királya, aki egy fejjel magasabb volt mindenkinél 16. Filiszteus óriás volt

A helyes megfejtést küldjétek be a címünkre:

Jó Pásztor Szerkesztőség,
1431 Budapest, Pf. 171.

A feladványt készítette:

Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő:

2019. január 31.

Az előző feladvány helyes megfejtése:

Nagy a sár az udvaron. – **SÁRA**

Ezt már korábban elmeséltem neked. – **MÁRK**

Sapkája, kabátja és sálja a fogason lóg. – **JAKAB**

Az almát és a körtét is szeretem. – **MÁTÉ**

A királyfi lemondott az örökségéről. – **FILEMON**

Hűvösödik, ezért estére bekapcsoljuk a fűtést.

– **REBEKA**

A tejberizs Ákos kedvence. – **IZSÁK**

Náluk ács dolgozik, nálam pedig kőműves.

– **LUKÁCS**

Ha jó az időjárás, lesz termés bőven. – **ESZTER**

Ma a kertben dolgoztam, ástam, kapáltam.

– **TAMÁS**

Le a kalappal előtte! – **LEA**

Láttál már ehhez hasonlót? – **LÓT**

Helyes megfejtést küldtek be:

Jóföldi Kata Lilla (Órbottyán), Vári Tímea (Kiskőrös),
Gyaraki Livia (Békés), Tóth Napsugár (Fadd), Hégely
Ábel (Dunaharaszti), Hégely Glória Szantina
(Dunaharaszti), Sinkovics Lili (Bp.), Sinkovics Áron
(Bp.), Sinkovics Eliza (Bp.)

Gratulálunk!

Minden advent

Zene: Tóka Szabolcs

2018. 11. 25.

Szöveg: Ürögdi Ferenc

Elő- és közjáték

Zongora

5 zongora ad libitum

1. Min - den ad - vent	ke - gye - lem:	Vét - kem jó - vá	te - he - tem.
2. Min - den ad - vent	ér - ke - zés:	Át - ő - lel egy	drá - ga kéz!
3. Min - den ad - vent	í - té - let:	Így kel - le - ne	s így é - lek!

9

Min - den ad - vent	vi - ga - lom:	Is - ten Úr a	vi - ha - ron!
Min - den ad - vent	al - ka - lom:	Győ - z - hetsz sa - ját	ma - ga - don!
Min - den ad - vent	re - me - gés:	Is - ten fe - lé	e - pe - dés!

13 *refr.*

Min - den ad - vent	sze - re - tet:	Bet - le - hem - be	ve - ze - tett,	Kö - szönd meg hát
Min - den ad - vent	i - ma is:	Ú - ram, fo - gadj	be ma is!	

18

a	cso - dát:	1. A vi - lág ka - rá - cso - nyát!	2. A vi - lág ka - rá - cso - nyát!
---	------------	-------------------------------------	-------------------------------------

KVÍZKÉRDÉSEK

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2019. január 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

Címünk: Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Bp. Pf. 171.

1. Melyik két tanítványt hívta el először Jézus?

- Jakab és János
- Bertalan és Máté
- Péter és András
- Taddeus és Júdás

2. Mire szolgálnak az élet fájának levelei a Jelenések könyvében?

- Ruha helyett
- Népek gyógyítására
- A győztesek koszorújának elkészítésére
- Komposztálásra

3. Milyen rokonsági kapcsolatban állt Jákób és Ábrahám?

- Jákób Ábrahám fia volt
- Ábrahám Jákób törzséből származott
- Ábrahám Jákób nagybátyja volt
- Jákób Ábrahám unokája volt

4. Az alábbiak közül ki NEM volt Izráel bírója?

- Gedeon
- Jótám
- Jáír
- Sámson

5. Kinek volt látomása a száraz csontok völgyéről?

- Ezékiel
- Jóel
- Jeremiás
- Hóseás

6. Mit lopott el Ráhel az apjától?

- a pöttyös lábú juhokat
- az arany- és ezüstszereket
- ezüstpénzeit
- a házibálványait

7. Melyik hegyen kapta meg Mózes az Úrtól a tíz parancsolatot?

- Tábor
- Nébó
- Sinai
- Hóreb

8. Hogy hívták Mózes édesanyját?

- Orpá
- Cippóra
- Jókebed
- Ketúra

9. A Biblia hány könyve van nőről elnevezve?

- 2
- 4
- 5
- 8

10. Melyik város gyülekezetét illeti „langyos” jelzővel a Jelenések könyve?

- Filadelfia
- Laodicea
- Pergamom
- Szárdisz

11. Mi volt annak a völgynek a neve, ahol Nabukodonozor felállította az aranszobrot?

- Refáim
- Gerár
- Ben-Hinnóm
- Dúrá

12. „Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság” – kiről mondták?

- Nátánáel
- Nikodémus
- Zákeus
- Gamáliel

13. Mennyi ideig lett csend a mennyben a hetedik pecsét feltörésekor?

- pár percig
- fél óráig
- egy óráig
- egy napig

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b templomadót (Mt 17,27)

2 – c Jefte (Bír 11,29-40)

3 – a Nabukodonozor (Dán 4,20-34)

4 – c Tojásokat (Ézs 10,14)

5 – d Szőlőt (Mt 7,16)

6 – b Gabbata (Jn 19,13)

7 – d Ezékiás (2Kir 18,16)

8 – a Dániel (Dán 7,7)

9 – c Sáskák (Jelenések 9,1-12)

10 – c Benjámin (1Krán 12,2)

11 – b Izsák (1Móz 27,1-4)

12 – d Szép asszony, ha nincs jó ízlése – Károli fordítás szerint: nincs okossága – (Péld 11,22)

Helyes megejtést küldtek be:

Székely Irén (Bp.), Mészáros Lajos (Maglód) és további 54-en. Lásd a keresztretjvény-megfejtők névsorában a csilaggal jelölt neveket.

Gratulálunk!

Paul Gustave Doré: Jákob tusakodása az angyallal (1855)

1	2	3		4	5	6	7	8	9		10	11	12	↻
13				14				14a			15			
16			17		18					19				
20						21			22					
23					24			25				26		
27		28		29			30				31			
	32		33			34		35		36			37	
38		39				40			41		42			
43	44		45		46			47	48				49	
50		51			52				53			54		55
56				57				58	58a		59		60	
61			62				63			64		65		
66		67				68			69		70			
71					72					73		74		
↻														

36	58a	14a	58a	1	55	33	21	50	35	72	34	1	49	7
----	-----	-----	-----	---	----	----	----	----	----	----	----	---	----	---

segítségül hívní az Úr nevét 48. Rádól a közepe! 49. Keresztény férfi a kolossébeli gyülekezetben (Kár. ford.) 51. ...-Arba, Hebrón másik neve 55. Jeremiás próféta lakóhelye (Kár. ford.) 57. Saul apja 58. Izmaél édesanyja 59. Sok szenvedéssel sújtott ember a Bibliában 62. Izrael egyik bírja – ford. 63. Barátságos zug 65. Efraimi férfi, akinek az anyja bálványszobrot készített 68. Emel-e! 69. A kanóc közepe! 72. Spanyol és norvég autójel 73. A délelőtti angol rövidítése

Beküldési határidő: 2019. január 31.
A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:
Ismeri az Úr az övéit és hagyja el a gonoszt mindenki, aki az Úr nevét vallja.
(2Tim 2,19)

Helyes megfejtést küldtek be:
 Lomjánszki Jánosné* (Őrbottyán), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Csörsz Mihály* (?), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Gulyás Ernőné* (Bp), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Serestyén Gyula* (Debrecen), Horváth Béláné* (Szada), Lisztes András* (Albertirsa), Sáfrin János* (Pécel), Mihály Sándor* (Szada), Gaál Miklósné* (Tard), Marton Elemér* (Lénárdardóc), Gyarakai Mihályné* (Bp.), Boleányi Jánosné* (Kiskőrös), Petrik Ádámné* (Őrbottyán), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Hégyel Béláné* (Békés), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Pető Albertné* (Budakeszi), Schmal Henriké* (Balatonszemes), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Kerekes Béláné* (Hajdúsámson), Lomjánszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Sóvágy Antal* (Hajdúböszörmény), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Dajka Péter* (Mikepércs), Sándor Mária* (Bp.), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Marton András* (Bp.), Polányi István* (Bp), Bató Tiborné* (Ócsa), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Nyári István Lászlóné* (Kaposvár), Laskovicsné Pintér Eteleka* (Isaszeg), Káldi Istvánné* (Szentmártonkő), Polányi Károlyné* (Bp.), Varga Lajosné* (Isaszeg), Spangenberg Rudolf* (Kömmlő), Horváth Jánosné* (Fadd), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Döme Károlyné* (Zirc), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Dan János* (Békés), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp.) Kovács Imréné* (Bp.), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Vajda Jánosné* (Orgovány), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Krizsanyik Mária (Nógrádmegyer), Forrás Ferenc (Bp.), Juhász D. Jánosné (Kiskunhalas), Joó Attila (Balatonföldvár),

Könyvjutalomban részesült:
 Joó Attila (Balatonföldvár), Mihályné Fonyódi Eszter (Bp.), Polányi István (Bp.), Bató Tiborné (Ócsa), Mészáros Lajos (Maglód)

Gratulálunk!
Jutalmukat postán küldjük el.

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igever a függőleges 38, vízszintes 1 és a különálló sor alatt található. Megfejtendő az igever és az igehely.

Az igever és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes:

1. A megfejtendő igever második része 13. H-val az elején: a tűz után marad 14. Jónás küldetése ebbe a városba szólt 15. Lefelé hosszan kiterjedő 16. l-vel a végén: elterjedt kutyánév 18. Lada betűi keverve 19. Folyadékba tesz valami tárgyat 20. Felfogom 21. Kóro egy nemű betűi 22. Közép-amerikai ország 23. Román és spanyol autójel 24. Ebből a városból indult el Ábrahám Kánaán felé 25. Temetkezési hely 26. Van ilyen ügy is 27. Ausztrália háromjegyű országkódja 29. Kerti munkát végez 30. Angolszász országokban használt hossz mérték 31. Ájul betűi keverve 32. Dániel egyik társának babiloni neve 35. Felesége 37. Tiltó szócseka 39. A Balaton és a Dunát köti össze 40. T-vel az elején: Ábrahám atyja 41. ÁHÉ 43. Jomagam 45. Kend összekeveredett! 47. Jób egyik barátja – ford. 50. Csomótlan szárú vízi növény 52. Saul nagybátyja 53. Szolmizációs hang 54. Após 56. Az etikett része! 57. Ilyen állat volt szarvánál felakadva a bozótban, amikor Ábrahám majdnem feláldozta Izsákot 58. Melegség 60. A kancsóban van! 61.

A hét gyülekezet egyike – Kár. ford. 63. Fél lábú! 64. ApCsel. 7-ben említett istenség 66. Az ón vegyjele 67. S-sel a végén: örökség 68. Ön 70. Tudott 71. Ebben a völgyben volt az izraeliek tábora, amikor Dávid megküzdött Góliáttal – ez első mgh-n ékezetfőléssel 72. Sámuel atyja 74. Krárog páratlan betűi

Függőleges:

1. Hely a pusztában, ahol Izrael népe siránkozott, ezért az Úr tüze lecsapott rájuk 2. Három fiától származó pogány nép 3. Összetűrd! 4. Fenn közepén! 5. Gádita férfi (1Krn 5-ben) 6. A Bibliában említett halottidező asszony lakóhelye 7. Súlymérték 8. Az első asszony 9. A szélén vegyjele 10. Magasba tart 11. Hely, ahol Mózes vizet fakasztott a sziklából (Kár. ford.) – az utolsó mgh-n ékezetfőléssel 12. Illést követte prófétaként – az első mgh-n ékezetfőléssel 17. In medias ... 19. Van bátorsága hozzá 22. Virág része 24. Amerikai Egyesült Államok 25. Törvénytudó ember a Tituszhöz írt levélben (Kár. ford.) – ford. 28. Ragadozó madár 29. Vízvezető gödör 31. Itt vert agyon Sámson ezer filiszteust egy számarállkapocsal 33. Jákób és Lea leánya 34. E város közelében található Hágár kútja 36. Kikötőváros, ahol Jónás hajóra szállt **38. A megfejtendő igever első része 42.** Pap, nála lakott Sámuel 44. Az egyik ember, akit Jójákím király Egyiptomba küldött Úrijjá prófétáért – ford. 46. Sét fia, az ő idejében kezdtek